

MONIKA DEL VALLE / ARGAZKI PRESS

Mikel Asurmendi, Jon Benito, Andolin Eguzkitza, Tere Irastortza eta Jon Iñaki Lasa, Loiuko aireportuan, abentura hasi aurretik.

Eskifaiarik gabeko hegazkina

GALEUSCAKO IDAZLEEN BIDAIA KORAPILATSUA. Iberian izandako arazoen ondorioz, 21:00etan hartu zuten euskal idazleek Palmarako 16:30ean hartu beharreko hegaldia

Alberto Barandiaran | BARTZELONA

Badugu abioia, baina eskifaiarik ez». Eta horrela utzi gaituzte. Badugu periodikoa, baina erredakziorik ez. Badugu futbol zelaia betea, baina talderik ez. Eskifaiaren arrastorik ez. Ezin jakin non, nola, zergatik. Ezin jakin zer egiten duen eskifaiarik gabeko hegazkinak. Zer egiten duen eskifaiak hegazkinik gabe. Ez dago eskifaia, eta kito. Eta ez dakigu, gainera, noiz iritsiko den, iritsiko den. Ez digute esaten.

Abioira igotzeko txartelarekin batera mokadua jateko eskubidea aitortu digu azafatak, nolana ere. Nahi duguna, ondoko tabernan. Beste ogitarteko bat nahi ez guk, ordea; eskifaia nahi guk. Palmara iritsi. Baina eskifaiarik ez dagoela. Itzultzeko 19:00etan edo.

Arratsaldeko 20:30ak dira. 16:30ean genuen hegaldia, eta inork ez digu azalpenik eman. Nonbait, Madrilen edo, suak hartu du Iberia konpainiako ordenagailu zentrala, eta dena eskuz egin behar da. Lasai egoteko, hala ere, eskifaia iritsitakoan joango garela Palmara. Baina oraingoz ez dakitela noiz iritsiko den. Alferrik azalpenak eskatzea. «Eskifaiarik ez dugu». Mokadua lasai hartzeko. Eta lasaitzeko.

Oso literarioa bidaia hau. Ez

gara iritsiko inola ere Palmako alkateak eman behar digun arreta ekitaldira, eta ezta ustez udaletxean dagoen otordutxora ere.

«Horrek eskatzen du bat baino gehiago», baina umorea soberan dugu. Aritzek —Gorrotxategi— hegazkina bera hartzeko gai dela dio. «Ez al gara euskaldunak?», eta Asierrek —Serrano— izendatu du jada: Aritz komandantea.

Denbora euskal idazleek elkar ezagutzeko

Bihar da egun potoloa, Galeusca honetakoa. Beraz, kezkarik ez guk. Elkar ezagutzeko proposak dira horrelako egunak, gustura egoteko modukoak. Horixe baita, finean, Galeusca. Euskal idazleek elkar ezagutzeko modu bikaina.

Egia esanda, eguna gaizki samar hasi da. Azpirozko gainean ariketa militarretarako hamaika tanketa ikusi ditugu, eta gorputzaldi txarra utzi du. Donostian bertan jakin dugu Xabier Mendiguren azkenean ez zela etorriko, istripua izan duela, eta Ana Urkiza elkarteko idazkariak txartelak eman eta autobusean utzi gaitu. Bera bihar —gaur— etorriko da. Mikel Asurmendi, Tere Irastortza, Asier Serrano, Aritz Gorrotxategi, Fernando Morillo eta Jon Benitorekin bagoaz Bilbora.

Bidean egungo egoerari buruzko hausnarketa. Eta horrela aurrera egiteko garaia dela, lan egitekoa. Ez inola ere kuzkurtzekoa. Idazleen elkartean badituzte proiektuak. Eta ez bakarrik literatura sormenari dagozkionak.

Loiuko aireportuan, Andolin

AIREPORTUAN ZAIN

Oso literarioa bidaia hau. Inolaz ere ez gara iritsiko Palmako alkateak eman behar digun arreta ekitaldira

BARTZELONARA BIDAIA

Zirrargarria izan da. Asko mugitzen da abioia eta zerua urdin-urdin dago. Lurreratzea sekulakoa izan da

Eguzkitza zain dugu. Eta leihtailan, lehen ustekabe galanta: tokiak ez ditugu segurtatuak. Ez dagoela jakiterik zenbatentzako tokia dagoen, alegia; ez dagoela datuak ordenagailuan sartzerik. Arazo potolo samarra da, eta ETBkoak hor dabil-tza, kamera eta guzti. Iritsi da

Jon Iñaki Lasa ere, eta fardela fakturatzean, kamera grabatzen hasita, eta azafata urduri. Barre egin dit «kazetariak!» esan diodanean, baina urduri bera, eta Lasaren maleta txarki fakturatu du azkenean. Palmara beharrean, Bartzelonara. Eta Arrate Egaña eta Markos Zapiain oraindik ez dira iritsi. Eguzkitza urduri. Irastortza bueltaka txartelekin, Asier eta Aritz atzerago, eta biak urduri, gainera. «Nik minak izaten ditut abioian ibili eta hurrengo egunetan», dio Serranok, «heldu egiten diot fuerte heldulekuari eta».

Bidaia zirrargarria izan da oso. Ordu erdia pasatuta, haize bilduak-edo daudela, eta erretiratu dira ziztuan azafata guztiak. Ogitar-teko gehiagorik ez. Jon Benitok: «Horrela izaten da beti?». Asko mugitzen da hegazkina. Okerrena, zerua urdin-urdin dagoela, eta, hala ere, haize bilduak? Pilotuari ez zaio ulertzen. Ezin jakin gaztelaniaz edo ingelesez ari den. Ezin jakin zertaz ari den. Lurreratzea sekulakoa izan da. Apur bat trabeskatuta egin duela iruditu zaigu guri gutxienez.

Eta orain hemen gaude. Bartzelonako aireportuan. Ogitar-tekoa eta garagardoa. Galdu egingo dugu Palmako alkatearen solasaldia, eta otordutxoa. Dena.

Tira, Galeusca hasi da.

LITERATURA

‘Itzarri nahi ez zuen printzesa’ narrazioa plazaratu du Felipe Juaristik

Juan Luis Zabala | DONOSTIA

Alberdania argitaletxearen Ostiral sailean, *Itzarri nahi ez zuen printzesa* plazaratu du Felipe Juaristi azkoitiar idazleak, gazte literaturako narrazioa. Argitalpena Euskalgintza Elkarlanean Fundazioarekin ko-edizioan egin du Alberdaniak, Juaristik Joseba Jaka beka jaso baitzuen liburua idazteko.

«Maitasun istorio bat» da *Itzarri nahi ez zuen printzesa*, Felipe Juaristik atzo, Donostian, liburua aurkeztean adierazi zue-nez. Joanes eta Justinaren artekoa da liburuak kontatzen duen amodio istorioa, «baina Justina printzesa itxuran ikusten duen arte, Joanesek ez du jakingo hartaz maiteminduta dagoenik».

Europako tradizioetatik hartutako ipuinak

«Istorio koralak» da liburuak kontatzen duena. «Pertsona asko daude: herriko pertsonaiak, printzeak, eta printze bakoitzarekin leku bana ere bai», adierazi zuen Juaristik. «Europako hainbat lekutako ipuin tradizionalak ageri dira, egokiturik kasu batzuetan, esanez bezala geu ere, euskaldunok, europarrak garela, erakutsiz ez garela Europako kulturaren lekuko soil, partaide ere bagarela».

«Identifikatzen ez den herri fantastiko batean kokatua dago narrazioa», zehaztu zuen Juaristik, «eta erreferentzia historiko gisa Bonaparte eta La Bastille ageri dira, hau da XIX. mendeko bigarren erdialdetik aurrerako urteak, gutxi gorabehera». Baltseak ere agerpen handia du liburuan: «Liburuan agertzen diren ipuin ugariak baltseen bidez daude lotuak». Juaristik 14 urtetik gorako irakurleak izan ditu buruan idaztean. «Ez da, hala ere», egilearen ustez, «gazteentzat idatzitako liburu bat».

Liburua «oso Felipere-na» dela adierazi zuen, atzoko aurkezpenean, Inazio Mujika Iraola editoreak, «esateko modu berezi batez egina» eta «poesiaz betea».